

було виключено все зайве і спрощено те, що можна було спростити. 4. На четвертому кроці необхідно автоматизувати трудомісткі, брудні, неприємні і рутинні операції процесу, що модифікується із застосуванням сучасних інформаційних технологій, комп'ютерних засобів і робототехнічного обладнання. Особливо велике значення при виборі процесу, що потребує реінжинірингу, крім розгортання функції якості (QFD-методологія), бенчмаркінгу, методології самооцінки може мати застосування FMEA (Potential Failure Mode and Effects Analysis) -методології (аналізу форм і наслідків відмов) [4].

При цьому вирішуються завдання визначення:

- можливих відхилень (дефектів) процесу, їх причин та наслідків;
- ступеня критичності (тяжкості) наслідків для споживачів (S – бал значущості), ймовірностей виникнення причин (дефектів) (O – бал вірогідності) і виявлення їх до надходження до споживача (I – бал впливу);

- узагальненої оцінки якості (надійності) процесу – «пріоритетного числа ризику» (ПЧР) і порівняння його з гранично припустимим значенням ПЧР_{кр};

- заходів щодо поліпшення процесу, що забезпечують дотримання умови

$PЧР < PЧР_{кр}$.

Використання FMEA у проектній діяльності дозволяє акцентувати підвищену увагу на більшості неминучих ризиків, на пріоритетності планування на випадок непередбачених ризиків, на розширенні участі команди в процесі управління ризиками та розробці вдосконалених засобів управління ризиком.

Після отримання експертних оцінок S, I і O визначають пріоритетне число ризику проекту:

$PЧР = S \cdot I \cdot O$

Складаючи, отримані в результаті аналізу даного проекту ПЧР, отримуємо пріоритетне число ризику проекту (ПЧР_{пр}).

Отримані по всіх змінах процесу ПЧР_{пр}, крім тих, що перевищують ПЧР_{гр}, в протоколі проведення аналізу ризиків, розташовуються в порядку зростання значення ПЧР_{пр}.

Висновки. Найбільш результативним шляхом впровадження у виробничу діяльність сучасних технологічних регламентів і стандартів можуть бути рекомендовані проекти “Шість сигм”. Для вдосконалення процесів, що обираються для проекту, доцільно використовувати методологію реінженірингу з залученням статистичних методів та інструментів- причинно наслідкові діаграми, діаграми Парето, контрольні карти, методи QFD, FMEA та інші. При виборі процесу необхідно надавати пріоритет для реалізації процесу з найменшим ПЧР_{пр}.

Література

1. Кане М. М., Иванов Б. В., Корешков В. Н., Схиртладзе А. Г. Системы, методы и инструменты менеджмента качества: учеб. пос. – СПб.: Питер, 2008. — 560 с.
2. Верхоглазенко, В. Две стратегии внедрения системы "Шесть сигм" // Консультант директора : журнал для руководителя. - М. : Инфра-М, 2006г. N 9 С.7-12
3. A Guide to the Project Management Body of Knowledge (PMBOK® Guide) – Fourth Edition. – [4-th edition]. – Project Management Institute, Inc., 2008. – 459 с.
4. В. Пономарев, С. В. Мищенко В. Я. «Управление качеством продукции. Инструменты и методы менеджмента качества (2005)» [электронный ресурс] // і-режим доступу: <http://biglibrary.ru/category38/book135/>

ФОРМУВАННЯ У ДОШКІЛЬНИКІВ ЖИТТЄВОЇ ПОЗИЦІЇ ЩОДО ВЛАСНОГО ЗДОРОВ'Я

Оглобля В.О.

Полтава, Україна

Згідно Закону України «Про дошкільну освіту» «Дошкільний заклад освіти забезпечує право дитини на охорону здоров'я, здоровий спосіб життя через створення умов для безпечного, нешкідливого утримання дітей, раціонального харчування. Здоров'я, його охорона та зміцнення, безпека дітей повинні бути життєвою стратегією пріоритетом у роботі дошкільних закладів» [5]. Отже, збереження і зміцнення здоров'я, формування здорового способу життя дітей дошкільного віку – один із найактуальніших напрямів роботи педагогічного колективу дошкільного навчального закладу. З метою забезпечення гармонійного розвитку людини вже з наймолодшого віку необхідно працювати з малятами над усвідомленням цінності свого життя і здоров'я, бережливого ставлення до власного здоров'я, вироблення стереотипів безпечної поведінки в довіллі [4].

Головна мета діяльності Дитячого саду № 46 формування у кожної дитини активної життєвої

позиції щодо власного життя та власної безпеки, накопичення ними знань та навичок безпечної поведінки вдома, на вулиці, у дитячому садку тощо. Слушні та вчасні поради дорослих спрямовані на допомогу дитині зберегти своє життя, зміцнити здоров'я, усвідомити, що грати можна не скрізь і що деякі заборони та правила – не примхи, а життєва необхідність [1, 2].

В організації навчально-виховної роботи дитячого саду з питань безпеки життєдіяльності дошкільників визначені такі основні напрямки:

- робота не повинна обмежуватися засвоєнням норм та правил;
- дітей необхідно навчати обачності, навичок орієнтування і швидкої реакції в екстремальних ситуаціях;
- максимального ефекту можна досягти, якщо буде прослідковуватися єдина стратегічна лінія у діяльності педагогічного, дитячого та батьківського колективів;
- враховування принципових аспектів роботи з дітьми, які суттєво відрізняються від аналогічної роботи з дорослими (розповіді, бесіди, відеофільми про наслідки пожеж, повеней, інших небезпек тощо).

Перевага у роботі вихователів надається цікавим довірливим бесідам, розмовам, моделюванню та аналізу певних ситуацій, релаксаційним паузам, етюдам з психогімнастики, дидактичним та сюжетно-рольовим іграм [1, 3]. Також максимально використовується наочність (ілюстрації, альбоми, картини, відеофільми тощо); цільові прогулянки, екскурсії, вечори розваг, спеціальні дні або тижні безпеки, до участі в яких обов'язково залучаються медики, батьки та інші спеціалісти.

Слід зазначити, що знайомлячи дітей з небезпечними чинниками довкілля, не можна викликати у них тривогу, страх, неспокій. Головне правило для вихователів і батьків не лякати малих можливою небезпекою, а виховувати розумну обережність, прищеплювати навички правильних дій.

Література

1. Бойко О.В. Становлення та розвиток поняття "здоровий спосіб життя" // Морально-духовний розвиток особистості в сучасних умовах: Зб. наук. праць. Книга I. – К., 2000. – С. 117–124.
2. Гріневич І.І. Сутність здорового способу життя: історично-педагогічний аналіз проблеми // Наукові записки. Психолого-педагогічні науки. – Ніжин, 2001. – № 1. – С. 92-99.
3. Кравчук О.В. Нетрадиційні методи й системи оздоровлення. Навчальний посібник. – Кіровоград, РВЦ КДПУ ім. В.Винниченка. – 2002. – 196 с.
4. Язловецька О.В., Язловецький В.С. Про здоров'я. – Кіровоград, РВЦ КДПУ ім. В.Винниченка, 2000. – 212 с.
5. Закон України "Про дошкільну освіту" із змінами і доповненнями, внесеними від 28 грудня 2014 року N 76-VIII. – [електронний ресурс] http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T012628.html

ФОРМУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН

Онінко В.В.
Полтава, Україна

Вища професійна школа сьогодні, спираючись на наукові знання і людський капітал, має забезпечити умови для розвитку ефективної системи взаємодії освіти з ринком праці, чому значною мірою сприяє модернізація української освіти, а саме – впровадження у навчальний процес природничого факультету педагогічного університету компетентнісного підходу та введення дворівневої системи підготовки, що забезпечить можливість переходу до практико-орієнтованого професійного навчання та дозволить вирішити завдання, пов'язані з формуванням у майбутніх фахівців творчості, навичок постановки і вирішення проблем, які виникають у процесі професійного становлення. До теперішнього часу в публікаціях ряду зарубіжних і вітчизняних авторів концептуальні координати компетентнісного підходу позначені досить чітко, заявлена і головна його інтенція – посилити практичну орієнтацію освіти, вийшовши за межі обмежень «зунівського» освітнього простору. Аналіз публікацій засвідчує, що настає новий етап: компетентнісний підхід переходить зі стадії самовизначення в стадію самореалізації, коли розроблені в його рамках загальні принципи та методологічні установки мають підтвердити себе у прикладних розробках. При успішному запровадженні компетентнісного підходу замість формування знань, умінь, навичок та контролю рівня їх засвоєння (а з цього традиційно робляться висновки про якість освіти) потрібно